עמ"ת 36893/07/19 – ישראל אוזיפה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 36893-07-19 אוזיפה נ' מדינת ישראל

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
העורר	ישראל אוזיפה
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

החלטה

רקע

לפני ערר על החלטת בית משפט קמא (כב' השופת ש' בן יצחק) מיום 30.6.19 לפיה החליטה להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

נגד העורר ושניים אחרים: יצחק אברג'יל (להלן: "אברג'יל") ודוד בן שיטרית (להלן: "בן שיטרית") הוגש ביום 17.6.19 כתב אישום אשר בו ייחסה לו המשיבה עבירה של הספקת סם מסוכן. גם לאברג'יל יוחסה עבירה זו, ואילו לבן שיטרית יוחסה עבירה של החזקת סם לשימוש עצמי.

על פי כתב האישום, בתאריך 2.6.19 סמוך לשעה 12:30 בבית המשפט המחוזי בתל אביב, הובאו על ידי שב"ס, אברג'יל ובן שטרית לבית המשפט לדיון בעניינם, בתיק בו הם מואשמים בפרשה המכונה "פרשת 512". אולם בית המשפט מחולק ל"מתחם הסטרילי" (להלן: "המתחם הסטרילי") בו מצויים העצורים בעת משפטם. העורר, שהוא אחד הנאשמים בפרשה זו והיה אותה עת עצור באיזוק אלקטרוני, הגיע אף הוא לבית המשפט והתיישב על ספסל הנאשמים ב"מתחם הציבורי" (להלן: "המתחם הציבורי") הצמוד למתחם הסטרילי בו מצויים היו אותה עת אברג'יל, בן שיטרית ואחרים. בין המתחם הסטרילי לבין המתחם הציבורי, מצויה מחיצת הפרדה שקופה. כפי הנטען בכתב האישום, העורר נצמד למחיצת ההפרדה ומקביל אברג'יל הצמיד את כף ידו הימנית למחיצה. אחר כך, העביר העורר לאברג'יל דרך חרך המצוי במחיצה ארבע טבליות סם מסוכן, מסוג בופרנורפין במשקל נטו של 0.4526 גר'. אברג'יל נטל את הסם לידיו ומיד אגרף את כף ידו הימנית כשהיא אוחזת בסם. בהמשך לכך, העביר אברג'יל את הסם לבן שיטרית, אשר הלך מספר צעדים, הכניס את הסם לפיו ובלע אותו.

על פי כתב האישום, למחרת היום בתאריך 3.6.19 פלט בן שיטרית מגופו חלק מהסם ולמחרת בתאריך 4.6.19 פלט חלק נוסף מהסם מגופו.

בצמוד לכתב האישום, הוגשה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים.

ביום 30.6.19 התקיים דיון בבקשה למעצר, כאמור. העורר טען כי אין בנמצא בחומר הראיות כדי סיכוי סביר להרשעתו שכן אין ראיות לכאורה כמשמעותן בדין. בית משפט קמא קיים דיון מקיף וממצה ביותר בטענות הצדדים, ולאחר ניתוח מעמיק ויסודי בראיות שבתיק זה, בהחלטה ממנקת ביותר, קבע כי קיימות ראיות לכאורה למיוחס לעורר.

כמו כן, נקבעה מסוכנותו הגבוהה של העורר, אשר בעת שהיה נתון במעצר באיזוק אלקטרוני בגין חלקו בפרשה 512, לא מנע בעדו המעצר, להשיג סמים ולהעבירם לעצורים בתוך אולם בית המשפט. מעבר למסוכנות קבע בית משפט קמא כי קיים חשש ממשי לשיבוש מהלכי משפט. אשר על כן, הורה בית משפט קמא על מעצר העורר עד תום ההליכים.

הערר שלפני הוא על החלטה זו של בית משפט קמא.

טענות הצדדים

בדיון שהתקיים לפני, טענו הצדדים זה בכה וזה בכה. בעניין זה מצאתי לציין ולו לשם הקיצור, כי למעשה אותן טענות אשר נטענו בבית משפט קמא חזרו בטיעוני הצדדים לפני. באת כוח העורר חזרה וטענה כי לנוכח אשר נטען בבית משפט קמא, נפלה טעות בהחלטתו וכי היה עליו לקבוע העדר ראיות לכאורה.

בא כוח המשיבה, חזר על טענותיו שנטענו בבית משפט קמא וטען כי לא טעה בית משפט קמא וכי קיימות ראיות לכאורה לכתב האישום.

דיון והכרעה

עיינתי בטענות הצדדים, אשר כפי שציינתי לעיל, חזרו עליהם באי כוחה הצדדים, בשתי פעמים נפרדות. אלא שהעיקר הוא שבחנתי שמא יש ממש בטענת העורר כי טעה בית משפט קמא. כאן המקום להדגיש הכלל המשפטי הנקוט במקומותינו באשר לבחינת החלטת בית משפט קמא בהליך שלפני. שתי שאלות עומדות לפני ערכאת הערר בבואה לבחון החלטת בית משפט קמא: האחת האם נפלה טעות בהחלטה והשנייה מה הייתה ערכאת הערר מחליטה באותו מקרה (עיינו בבש"פ 8445/01 **יעקב זוארץ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (11/11/01)).

בטרם החלטה זו, נטלתי תיק החקירה על מכלול הראיות המצויות בו. בחנתי החלטת בית משפט קמא, לנוכח טיעוני הצדדים, ובמיוחד לנוכח התשתית הראייתית בתיק זה. לאחר שכך עשיתי, מסקנתי אחת היא: לא נפלה טעות בהחלטה המנומקת של בית משפט קמא. יתירה מזו, לנוכח התשתית הראייתית שבתיק החקירה, אף אני הייתי מגיע לאותה מסקנה אליה הגיע בית משפט קמא. רוצה לומר כי הייתי קובע שקיימת תשתית ראיית מוצקה כדין לכתב האישום. גם אני, אילו בחנתי העילה למעצר וההחלטה לגביה, הרי בנסיבות המקרה, הייתי מורה על מעצר העורר עד תום ההליכים.

לא מצאתי להרחיב הדיבור באשר לתשתית הראייתית בתיק זה, ומצאתי לציין כי לנוכח המחלוקת הצרה ביותר בתיק אין צורך להרחיב. המחלוקת בין הצדדים פשוטה בתכלית. אין חולק שהעורר העביר דבר מה לאברג'יל בעת ששניהם היו באולם בית המשפט. אין חולק כי סמוך לאברג'יל ישב בן שיטרית. לא יכול להיות חולק כי, סמוך להעברת אותו דבר מה לאברג'יל, נראה בן שיטרית מהלך לקצה השני של המתחם הסטרילי. אחר כך, נראה מביא כף ידו לפיו ומכסה את פיו למשך זמן קצר ביותר.

אין מחלוקת כי למחרת הדיון שהיה ביום 2.6.19 ויום אחר כך, פלט בן שיטרית מגופו שתי מנות סמים (להלן - "שקיות") או "חבילות"), ארוזות במה שמכונה בלשון נמוכה "זרגים", ובהם הסמים כפי המפורט בכתב האישום.

המחלוקת, אם כן, היא בשאלה - מה העביר העורר לאברג'יל? האם פתק ובו מספר טלפון שאלמוני מסר לו במזנון בית המשפט על מנת שיעביר לאברג'יל, כפי גרסתו? או שמא כפי העולה מתוך הראיות הנסיבתיות כמפורט לעיל, וכגרסת המשיבה, העביר סמים?

בתיק זה מצויים תקליטורים המתעדים את הנסיבות הרלבנטיות. משום החשיבות הרבה לתיעוד החזותי לנוכח המחלוקת בין הצדדים, אזי בטרם החלטה, צפיתי פעמים רבות בתיעוד החזותי שבתקליטורים. כפי שהתרשמה כב' השופטת בן יצחק אף אני התרשמתי מהצפייה בתקליטורים, סמוך לאחר שהעורר העביר דבר מה לאברג'יל, ולאחר שאברג'יל התיישב במקומו שמשמאל לבן שיטרית, ולאחר שבן שיטרית הלך לקצה הימני של המתחם הסטרילי, הוא נראה באופן ברור מקרב כף ידו לפיו, ולפי התרשמותי, נראה באופן ברור בולע דבר מה. וחשוב להדגיש, כי אין מדובר בפיהוק כפי גרסת בן שיטרית בחקירתו.

מעבר לתיעוד החזותי שבסרטונים, ראוי להפנות להודעתו של ראש צוות הפרקליטים עו"ד ניסים מרום אשר מסר כי ראה שאברג'יל מוסר דבר מה לבן שטרית סמוך לאחר שקיבל דבר מה מהעורר (שורות 9 ו-10 להודעתו).

הפרקליטה עו"ד סרג פפו, אשר הייתה אותה עת יחד עם עו"ד מרום, אומרת בהודעתה כי: "הבחנתי בעצור באיזוק אוזיפה כשהוא עומד ממול לאיציק אברג'יל ומעביר לו דרך הזכוכית מה שנראה לי באותו רגע כמו נייר. המשכתי להסתכל וראיתי את איציק (אברג'יל - א.ה) הולך לעבר הפתח בזכוכית שסמוך לעמדת השופטים ומדבר כשהיד שלו קפוצה באותו רגע דיברנו אני וניסים שראינו את אוזיפה מעביר לו משהו שנינו ראינו במקביל לאחר מכן את יצחק (אברג'יל -א.ה) הולך לאחור ונראה לי שהעביר לדודו בן שיטרית".

למותר לציין כי אברג'יל ובמיוחד בן שיטרית, מכחישים דברי הפרקליטים בהודעותיהם.

באשר לאברג'יל. צפייה בתיעוד החזותי מעלה באופן ברור כי מניח הוא את כף ידו הימנית על אותם חרכים בזכוכית המבדילה בין התחום הסטרילי לציבורי. אחר כך, נראה מאגרף את כף ידו אשר נותרה כך, מאוגרפת, עד אשר התיישב סמוך לבן שיטרת. כאן המקום לציין ולהדגיש, אכן, זכותו של אברג'יל לא לשתף פעולה עם המשטרה. אך תמוה ביותר מה בין זכות השתיקה שהיא הזכות לאי הפללה עצמית, לבין הגרסה התמימה ביותר של העורר? במקרה זה, מה היה פשוט יותר מאשר לספר כי אכן, כל שקיבל מהעורר הוא פתק תמים. לא זו בלבד שאין בכך כדי להפליל אותו, אלא יש בכך כדי לחלץ את העורר מהחשד המיוחס לו, תוך אמירת אמת? שאלה שבהעדר תשובה לה, יש בה נדבך ראייתי חשוב.

ועוד שאלה או תמיהה עולה גם מגרסת העורר. ידוע והדבר עולה מחומר הראיות, שהתקשרות בין העצורים לבין סנגוריהם היא באמצעות פתקים. ידוע גם שחל איסור להעביר חפצים בין אלה המצויים במתחם הציבורי בבית המשפט לבין עצורים המצויים במתחם הסטרילי. לפיכך, עולה תמיהה רבה, מה לו לעורר להעביר פתק לאברג'יל בדרך אסורה, אם יכול היה לעשות זאת בדרך הפשוטה ביותר, ומותרת, דהיינו להעביר הפתק לסנגורו של אברג'יל על מנת שזה יבקש מהמופקדים על מעצרו להעביר הפתק אליו?

מצבור הראיות בתיק זה יש בו כדי לבסס ראיות לכאורה כדין (כפי ההלכה שנקבעה בבש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (15.4.96)). אני סבור כדעת בית משפט קמא, כי התשתית הראייתית בתיק זה יש בה כדי פוטנציאל הרשעה כדין.

באת כוח העורר ביקשה בפתח הדיון ובצדק כי בית המשפט יתעלם מהרקע והוא ההליכים המתנהלים כנגד העורר בפרשת 512. יתירה מזו, כשופט הדן בבקשות שבתיקים השונים לרבות בתיק המעצר עד תום הליכים, מכיר אני נסיבות וראיות בתיק פרשה זו. על מנת להפיס דעתה של הסנגורית ודעתו של העורר, אדגיש כי כפי בקשתה, כך עשיתי. בחנתי הראיות לכאורה בתיק זה, במנותק לחלוטין מהרקע, כאמור.

באשר לטענת באת כוח העורר כנגד שרשרת הסם. הטענה היא שאין ראיות באשר לקשר שבין החומר שנתפס מגופו של בן שטרית לבין הסם כפי העולה מחוות דעת מז"פ. עם כל הכבוד, אני סבור שראוי היה לה לטענה זו שלא תטען.

ראשית, מה נפקא מינה בדיקת הסם וחוות הדעת של מז"פ, הרי בן שיטרית עצמו מעיד באופן מפורש שמדובר בסם, הסם שלו הוא וכי באותו בוקר גם השתמש בו.

שנית, בחנתי שרשרת הסם. משום הטענה מצאתי לפרט ולציין חוליות "שרשרת הסם":

החוליה הראשונה היא תפיסת הסם לאחר שבן שיטרית פלט שתי חבילות סם, האחת ביום 3.6.19 בשעה 18:00 (דו"ח פעולה מאותו יום חתום על ידי ויטלי נוביקוב מיחידת "דרור"). חבילה זו נאטמה וסומנה 379694, לאחר מכן, על פי הדו"ח, הכניס ויטלי נוביקוב את החבילה לכספת סמים ביחידת "דרור" במתחם אשמורת.

החבילה השנייה נתפסה על ידי יוסי אדרי מיחידת "דרור" למחרת היום 4.6.19 בשעה 09:54 (דו"ח פעולה מאותו יום חתום על ידי יוסי אדרי). על פי הדו"ח לאחר תפיסת החבילה הכניס אותה לשקית ניילון של שב"ס מאובטחת ומספרה 691483. אחר כך הכניסה לכספת הסמים של יחידת "דרור" במתחם אשמורת.

השלב הבא בשרשרת הוא מזכר שנרשם על ידי רס"מ בעז כהן מיום 5.6.19 לפיו יום קודם, דהיינו 4.6.19 יום תפיסת החבילה השנייה כמפורט לעיל, הוציא מכספת הסמים של יחידת "דרור" במתחם אשמורת שתי "שקיות" אטומות שמספרן זהה למספרים לעיל. משמע אותן חבילות שנתפסו על ידי יוסי אדרי וויטלי נוביקוב. החשוב ביותר במזכר זה של בעז כהן הוא כותב מילים אלה: **"את השקיות הכנסתי לשקית מטאניר משטרתית אותה אטמתי שמספרה T0436404".** משמע בתוך שקית זו מצויות היו שתי החבילות שנתפסו לאחר שבן שיטרת פלט אותן מגופו. רס"מ בעז כהן מציין במזכר כי "היום (5.6.19 - א.ה) הוצאתי את השקיות ומסרתי אותן למעיין מרגלית חוקרת תחנת לב תל אביב".

החוליה הבאה בשרשרת היא במזכרה של רס"מ מעין מרגלית מיום 5.6.19 ובו מציינת היא כי קיבלה באותו יום מהחוקר בעז כהן שקית אטומה שמספרה T0436404, ובה שתי שקיות אטומות של שב"ס. אחר כך, נטלה החוקרת את הסמים ונסעה עמם ברכב משטרתי עד הפקדתם במשרד המוצגים בתחנת לב תל אביב.

החוליה הבאה שבשרשרת היא במזכרו של רס"ב משה אבנעים מיום 12.6.19 בו הוא מציין כי ביום 6.6.19 העביר שקית מאובטחת שמספרה T0436404 ממשרד המוצגים בתחנת המשטרה לב תל אביב, למשרד המוצגים במטה הארצי של המשטרה.

החוליה הבאה בשרשרת היא בטופס "קליטת מוצגים לבדיקה" החתום על ידי רס"ר סימה אברהמי ממשרד המוצגים במטה הארצי, לפיו ביום 6.6.19 מסר משה אבנעים שקית מאובטחת שמספרה T0436404. (תיק הבדיקה במז"פ סומן ז"ב/ 29936/19).

החוליה הבאה היא חוות הדעת של המעבדה האנליטית במז"פ התחומה על ידי המומחית אסתי קוכלסקי בקשר לתיק המז"פ הנ"ל. לפי חוות הדעת, קיבלה במעבדה שקית מאובטחת שמספרה T0436404 ובה שתי שקיות. השקירת מסומנות באותם מספרים כפי שסימנו אותם יוסי נוביקוב ויוסי אדרי כמצוין לעיין (379694 ו- 691483). אכן, על פי חוות הדעת השקית השנייה 691483 הייתה פתוחה. טוענת באת כוח המשיב כי יש בכך כדי לקטוע השרשרת. אין בסיס לטענה זו. כפי שפירטתי לעיל, השקית שמספרה T0436404 ובה שתי חבילות הסמים הועברה באופן רצוף על פי השרשרת מהתפיסה לאחר שנפלטו מגופו של בן שיטרת ועד לבדיקה במעבדה האנליטית. הרישום בחוות הדעת כי השקית השנייה הייתה פתוחה אין בה כדי לרדת לשורש העניין. למעלה מן הצריך יצוין כי השקית שמספרה זהה למספר שרשם ויטלי נוביקוב, הגיעה כשהיא סגורה ובה שלוש טבליות סם.

עוד טענה באת כוח המשיב כי אין אפשרות להכניס השקיות בחריצים שבזכוכית המפרידה בין המתחם הציבורי למתחם הסטרילי, משום גודלן של השקיות לעומת קוטר החריצים. כמו כן, טענה כי לנוכח העובדה שמדובר בשתי שקיות התיעוד החזותי צריך היה להראות שתי החדרות. איני סבור שיש בכך כדי לפגוע בעוצמת הראיות לכאורה. מדובר בטענות בעלמא או שמא השערות. כפי שציין בית משפט קמא כעולה מתוך הראיות לכאורה, בעניין זה נערכה בדיקה: לפיה קיימת אפשרות להעברת חפץ מבחינת גודל הפתחים.

באשר לתוצאה הסופית, דהיינו הוראת מעצר עד תום ההליכים, השלב השני בהליך של בקשה למעצר עד תום הליכים, אף אני סבור, כפי החלטת בית משפט קמא, כי לנוכח חומרת המעשה, עוזות המצח של אדם הנתון במעצר באיזוק אלקטרוני, לא נרתע מלבצע עבירה כה חמורה של הספקת סם, לעצורים, באולם בית המשפט, מדובר במסוכנות ברף גבוה ביותר המוביל למעצר עד תום הליכים. גם אני סבור שבנסיבות המקרה כפי העולה מהראיות לכאורה וממהות מעשהו של העורר, קיים חשש ממשי לשיבוש הליכי משפט ככול שלא יהיה מאחורי סורג ובריח.

סוף דבר שהערר נדחה.

מזכירות בית המשפט תעביר תיק החקירה לידי נציג התביעה - "תביעות להב".

ניתנה היום, י' אב תשע"ט, 11 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©